

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Richarda Tomana a soudců JUDr. Renáty Zimové a JUDr. Lady Záviškové ve věci

žalobce : **Město Černošice**, IČO 00241121
sídlem Riegrova 1209, Černošice
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Netušilem
sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1

proti
žalovanému : **ROBSTAV stavby k.s.**, IČO 27430774
sídlem Mezi vodami 205/29, Praha 4
zastoupený advokátem Mgr. Filipem Toulem
sídlem Otakarova 1427/41, České Budějovice

o 92 500 Kč s příslušenstvím a 136 001,90 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 4. října 2021,
č.j. 20 C 66/2014-911

takto:

- I. Odvolání do výroků I. a II. rozsudku soudu prvního stupně se **odmítá**.
- II. Ve výrocích III. a IV. se rozsudek soudu prvního stupně **potvrzuje**.
- III. Ve výroku V. se rozsudek **mění** tak, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení 164 366,40 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Filipa Toula.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rejentová.

- IV. Ve výroku VI. se rozsudek **mění** tak, že na nákladech státu je žalobce povinen zaplatit 60% a žalovaný 40%, přičemž výše těchto nákladů bude určena samostatným usnesením soudu prvního stupně, do tří dnů od jeho právní moci na účet soudu prvního stupně.
- V. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech odvolacího řízení 26 373,60 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Filipa Toula.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně nepřipustil návrh ze dne 29. 9. 2021 na změnu žaloby v podobě jejího rozšíření o částku 40 000 Kč (I.), návrh ze dne 29. 9. 2021 na změnu žaloby odmítl (II.), zamítl žalobu na uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci částku 92 500 Kč spolu s 8,05 % p.a. úrokem z prodlení z této částky od 19. 11. 2013 (III.), zamítl žalobu na uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci částku 136 001,90 Kč spolu s 8,05 % p.a. úrokem z prodlení z částky 33 746,90 Kč za dobu od 18. 12. 2013 do zaplacení, dále z částky 97 255 Kč za dobu od 11. 2. 2014 do zaplacení a z částky 5 000 Kč za dobu od 22. 2. 2014 do zaplacení (IV.), žalobci uložil povinnost nahradit žalovanému náklady řízení v částce 863 940 Kč (V.) a povinnost nahradit státu náklady řízení, jejichž výše bude určena v samostatném usnesení (VI.).
2. Takto rozhodl v řízení, v němž se žalobce na žalovaném původně domáhal zaplacení částky 1 228 501,90 Kč spolu se specifikovaným zákonným úrokem z prodlení z titulu smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem jako objednatel a žalovaným jako zhotovitelem dne 20. 8. 2013, jejímž předmětem byla rekonstrukce ve smlouvě uvedených místních komunikací v Černošicích. Žalobce žalovanému vytýkal jednak provádění díla v rozporu se smlouvou a v souvislosti s tím prodlení s odstraněním vad zjištěných objednatel při kontrole provádění díla a neplnění pokynů stanovených zápisy do stavebního deníku sankcionované smluvní pokutou v částce 5 000 Kč denně, jednak nepředložení kontrolního a zkušebního plánu sankcionované shodnou pokutou a konečně prodlení s dokončením a protokolárním předáním díla nedodržením termínu 30. 10. 2013 sankcionované pokutou v částce 10 000 Kč denně. Ve prospěch žalobce byla žalovaným složena bankovní záruka ve výši 195 000 Kč. Pro neplnění smluvních povinností žalobce od smlouvy odstoupil a dne 20. 11. 2013 sepsal protokol o stavu provedení díla, v návaznosti na tuto situaci nechal vypracovat znalecké posudky a provést měření v celkovém nákladu 136 001,90 Kč a tento výdaj požaduje uhradit z titulu náhrady škody.
3. Usnesením ze dne 19. 2. 2019, č.j. 20C 66/2014-638, bylo pro zpětvzetí žaloby řízení zastaveno co do částek 60 000 Kč, 30 000 Kč a 310 000 Kč vždy s úrokem z prodlení od 19. 11. 2013 do zaplacení a žalobce nadále požadoval smluvní pokutu v částce 200 000 Kč s příslušenstvím za 20 dnů prodlení (od 31. 10. 2013 do 19. 11. 2013) s předáním díla, dále v částce 400 000 Kč s příslušenstvím za 80 dnů prodlení (od 29. 8. do 11. 11. 2013) s předáním kontrolního zkušebního plánu, 92 500 Kč s příslušenstvím za 18,5 dne prodlení s odstraněním vad a celkem 136 001,90 Kč za náklady vynaložené na znalecké posudky.
4. Rozsudkem soudu prvního stupně ze dne 3. 4. 2019, č.j. 20 C 66/2014-667, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2019, č.j. 53 Co 282/2019-722, byla žaloba pravomocně zamítnuta co do částky 600 000 Kč s úrokem z prodlení, dovolání podané žalobcem v tomto rozsahu bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 28.1.2021, č.j. 23 Cdo 3905/2020-846, odmítnuto. Předmětem řízení zůstaly požadavky žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rejentová.

na zaplacení částky 92 500 Kč jako smluvní pokuty za 18,5 dne prodlení se splněním pokynů k odstranění vad díla v průběhu jeho provádění a 136 001,90 Kč za znalecké posudky.

5. Žalovaný se žalobou nesouhlasil, sporoval prodlení s plněním pokynů v průběhu provádění díla a souvislost znaleckých posudků s projednávanou věcí.
6. Soud prvního stupně v bodech 5. až 13. odůvodnění rozsudku, na které se dokazuje, ozřejmil obsah a rozsah provedené dokazování a skutková zjištění, která na jeho základě opatřil, včetně dalšího právního jednání ze strany žalovaného směřujícího k započtení zbývající části bankovní záruky ve výši 72 500 Kč na žalovanou smluvní pokutu, po právní stránce odkázal na ust. §§ 536, 358 a 397 obchodního zákoníku a § 580 občanského zákoníku a žalobu i ve zbývajícím rozsahu zamítl.
7. Ohledně smluvní pokuty soud prvního stupně vyšel z toho, že žalobce ani po procesním poučení podle § 118a o.s.ř. přesně nespecifikoval, která konkrétní jednání žalovaného mají být sankcionována, proto vyšel z původního podání žalobce ze dne 30.1.2019, podle kterého jde o smluvní pokutu představovanou prodlením pokynu č. 01/2, který zněl: „GD zašle TDI a INV před zahájením prací vytyčovací protokoly od jednotlivých správců sítí.“ za dobu 4 dnů od 25. 9. 2013 do 29. 9. 2013 v částce 20 000 Kč, č. 02/1, který zněl: „GD kontaktuje TDI za účelem zajištění státního archeologického dohledu, resp. nahlášení zahájení prací v příslušných uličních celcích.“ za dobu 4 dnů od 25. 9. 2013 do 29. 9. 2013 v částce 20 000 Kč, č. 03/5, který zněl: „TDI upozorňuje na to, že v prostoru staveniště není umístěno mobilní WC. TDI požaduje okamžitou nápravu.“ za dobu 4 dnů od 27. 9. 2013 do 1. 10. 2013 v částce 20 000 Kč, č. 06/3, který zněl: „GD do příštího KD vypracuje denní HMG prací v ulici Libušina.“ za dobu 6,5 dnů od 23. 10. 2013 do 29. 10. 2013 a 1/2 dne 30. 10. 2013 v částce 32 500 Kč. S ohledem na obsah smluvních ujednání shledal soud prvního stupně, že požadavek žalobce není důvodný, když nešlo o pokyny týkající se nebo související se způsobem provedení díla, a pouze prodlení s nesplněním takových pokynů mohlo být pokutou sankcionováno. Navíc poukázal na skutečnost, že podle jednotlivých zápisů z kontrolních dnů byly termíny splnění jednotlivých pokynů prodlužovány a v následných lhůtách splněny, žalovaný se tak do prodlení nedostal a povinnost platit smluvní pokutu mu nevznikla. I pro případ, že byl žalovaný k placení pokut povinen, k jejich odklizení v rozsahu 72 500 Kč využil zbývající část bankovní záruky započtením provedeným dopisem ze dne 6.2.2020.
8. Ani požadavek na zaplacení nákladů vynaložených na znalecké posudky neměl soud prvního stupně za důvodný, když z charakteru jednotlivých žalobcem požadovaných nároků nelze dospět k závěru, že k jejich uplatnění byly předmětné znalecké posudky nezbytné. Znalecký posudek Doc. Ing. Františka Luxemburka, CSc., ze dne 19. 1. 2014 posuzoval kvalitu nově položených asfaltových vrstev na základě provedených zkoušek, měření a odvrtnů, a to po odstoupení od smlouvy o dílo, neřešil však vady díla v průběhu jeho provádění, znalecký posudek Ing. arch. Milana Česáka ze dne 2. 2. 2014 se zabýval stanovením ceny oprav komunikací a nikoliv jejich vadami v průběhu provádění díla, znalecký posudek Ing. Renaty Klímové ze dne 8. 2. 2014 řešil kvalitu komunikací ke dni 29. 1. 2014, tedy po odstoupení smlouvy o dílo, nezabýval se vadami díla v průběhu provádění díla, měřící práce provedené Technickou správou komunikací hl. m. Prahy se týkaly rovinatosti komunikací ke dni 12. 12. 2013, tedy také po odstoupení od smlouvy o dílo. Z uvedeného vyplývá, že dané posudky a měření se nezabývaly vadami, za které žalobce požadoval jednotlivé smluvní pokuty, když se jednalo o vady, které měly být zjištěny v průběhu provádění díla a nikoli po jeho skončení. V řízení tak nebyla prokázána účelnost a opodstatněnost takto žalobcem vynaložených nákladů ani příčinná souvislost mezi vynaloženými náklady, které mají představovat žalobci vzniklou škodu a porušením právní

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rejentová.

povinnosti na straně žalovaného, když tato je jedním z předpokladů pro vznik odpovědnosti za škodu.

9. S takovými důvody soud prvního stupně žalobu ohledně obou zbývajících požadavků zamítl a o nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. s ohledem na úspěch žalovaného ve sporu a podle § 146 odst. 2 věta první se zohledněním zavinění žalobce na dílčím zastavení řízení.
10. Žalobce rozsudek v celém jeho rozsahu napadl včasným odvoláním. Podrobně zrekapituloval smluvní ujednání a konkrétní pokyny, jichž se řízení týká, a zdůraznil, že žalovaný neprováděl dílo podle projektové dokumentace, platných právních předpisů, technických norem a dalších závazných podkladů, tyto závady byly uvedeny v jednotlivých zápisech z kontrolních dnů, žalovaný se podpisem zavázal příslušné pokyny splnit, přitom je zřejmé, že šlo o pokyny, které se provádění díla podle smlouvy týkaly, jejich nesplnění mohlo zapříčinit vadnost jednotlivých částí díla. Žalobce nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně o absenci nároku na smluvní pokuty z důvodu prodloužení termínů ke splnění jednotlivých pokynů, když sankcionované prodlení podle zápisů prokazatelně trvalo příslušný počet dnů a žádný zápis z kontrolního dne nemohl vést ke změně smlouvy, která by dílčí část závazku modifikovala, smlouva sama to vylučuje. Podrobně se vyjádřil i k započtení pohledávek, sporoval postup žalovaného ve vztahu k pohledávce ve výši 400 000 Kč, projev započtení na bankovní záruku a namítal, že započtenl dříve než žalovaný. Pokud jde o znalecké posudky, z posudku č. 1/2014 vyplývá, že dílo bylo prováděno v příkrém rozporu s technickými předpisy, podle posudku č. 2880.05/14 je nutno provést rozsáhlé bourací a stavební práce v důsledku neodborně a vadně provedené práce žalovaného, posudek č. 12/14-1842 zjišťoval stav, kvalitu a ocenění potřebných oprav a stavebních prací pro zbývajíc část díla a měření nerovností povrchů a příčných sklonů některých komunikací bylo potřebné ke zpracování posudku č. 1/2014. Znalecké dokazování ostatně prováděl i soud prvního stupně. Navrhl změnu rozsudku vyhověním žalobě.
11. Žalovaný navrhl potvrzení rozsudku jako věcně správného s tím, že poukázal na již vydané pravomocné rozhodnutí zejména ve vztahu k započtení částky 400 000 Kč. Pokud jde o sankcionování prodlení s nesplněním jednotlivých pokynů, mohlo se týkat pouze pokynů určených ke způsobu provádění díla, pokyny, kterých se zbývajíc část předmětu řízení týká, takovými pokyny nebyly, se způsobem provádění sídla nesouvisely. Navíc sám žalobce uvádí, že původní termíny splnění byly prolongovány, a to vždy před vypršením termínu předchozího, žalovaný se tak do prodlení nikdy nedostal. Všechny pokyny byly v náhradních termínech splněny a nesouvisí s vypracovanými znaleckými posudky, vyjma snad pokynu uváděného žalobcem pod bodem 03/6, spočívajícího v upozornění žalobce na porušování smlouvy o dílo, který je však natolik neurčitý, že souvislost není zřejmá. Žalobce zcela přehlíží, že posudky nechal vypracovat až po odstoupení od smlouvy, nemohou tedy řešit stav během provádění díla, po odstoupení žalobce může žádat toliko vydání bezdůvodného obohacení zohledňujícího případné vady, oprávněnost pokynů posudky neřeší.
12. Odvolací soud projednal věc při jednání, z titulu podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a odvolání za důvodné nemá.
13. Soud prvního stupně respektoval pokyny odvolacího soudu obsažené v jeho předchozím rozhodnutí, na základě dostatečných skutkových zjištění, s náležitým zohledněním smluvních ujednání obsažených v předmětné smlouvě o dílo i právního jednání účastnic v průběhu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rejentová.

sporu dospěl ke správným závěrům skutkovým i právním a správně žalobu v rozsahu zbývajících dvou nároků žalobce zamítl.

14. Pokud jde o požadované smluvní pokuty za pro prodlení žalovaného jako zhotovitele díla s odstraněním vad zjištěných žalobcem jako objednatelem při kontrole provádění díla a dodržení jeho pokynů, vycházel soud prvního stupně zcela správně z ujednání obsažených jednak v bodě 11.1. smlouvy, podle kterého je objednatel oprávněn dávat zhotoviteli pokyny *ke určení způsobu provedení díla*, když právě toto ujednání bylo zajištěno a sankcionováno žádanými smluvními pokutami podle bodů 15.1 i) a j) smlouvy. Prvý z uvedených bodů sankcionuje denní smluvní pokutou ve výši 5 000 Kč každý započatý den *prodlení s odstraněním vady* zjištěné objednatelem při kontrole provádění díla, oproti lhůtě stanovené zápisem z kontrolního dne, druhý pokutou ve stejné výši každý započatý den *prodlení s nesplněním pokynu stanoveného zápisem* do stavebního deníku či zápisu z kontrolního dne. Předmětná smluvní ujednání prokazatelně dopadají na dvojí situaci prodlení žalovaného, jednak na jeho prodlení s odstraněním vad, jednak na prodlení se splněním pokynů k určení způsobu provedení díla.
15. Po částečném zpětvzetí žaloby ponechal žalobce předmětem řízení pouze nárok na zaplacení smluvních pokut za 18,5 dne prodlení žalovaného, a to konkrétně pokynu 01/2 podle zápisu z kontrolního dne z 11.9.2013, pokynu 02/1 podle zápisu z kontrolního dne z 18.9.2013, pokynu 03/5 podle zápisu z kontrolního dne z 25.9.2013 a pokynu 06/3 podle zápisu z téhož kontrolního dne. Žalobce tedy ponechal předmětem řízení sankcionování nikoliv prodlení s odstraněním vad díla při jeho provádění, ale pouze sankcionování prodlení se splněním pokynů, které žalovanému při kontrolních dnech dal, podle výše citovaného čl. 11.1. smlouvy však mohlo být sankcionováno pouze prodlení se splněním takových pokynů, které se týkaly určení způsobu provádění díla. Soud prvního stupně se správně v bodě 16. odůvodnění rozsudku na konkrétní znění čtyř sporných pokynů zaměřil a odvolací soud se plně ztotožňuje s jeho závěrem, že žádný z nich se *způsobu provádění díla* bezprostředně nedotýká, provedení díla nemohlo ovlivnit zaslání vytyčovacího protokolu od jednotlivých správců sítí *před zahájením prací* (01/2), nahlášení *zahájení prací* státnímu archeologickému dohledu (02/1), umístění mobilního WC (03/5) nebo vypracování denního harmonogramu prací v konkrétní ulici (06/3). Smluvní pokuty za prodlení s odstraněním vad provádění díla již žalobcem požadovány nebyly a prodlení žalovaného s neplněním pokynů žalobce určujících způsob provádění díla nebylo ve zbývajícím žalobním požadavku prokázáno, proto soud prvního stupně zcela správně ohledně částky 92 500 Kč s příslušenstvím žalobu zamítl.
16. Výhrady nemá odvolací soud ani k závěru napadeného rozsudku o nedůvodnosti požadavku žalobce na náhradu škody, která mu měla vzniknout vynaložením nákladů za specifikované znalecké posudky. Soud prvního stupně zcela správně zhodnotil otázky, které jednotlivé znalecké posudky zodpovídaly, porovnal je se žalobními požadavky a pokud uzavřel, že posudky nehodnotí vady, za které žalobce požadoval jednotlivé smluvní pokuty, neboť byly žádány pokuty týkající se vad zjištěných v průběhu provádění díla, nikoli vad zjištěných po jeho skončení, nepochybil. K uvedenému požadavku žalobce lze dodat, že všechny nároky uplatněné žalobcem v tomto řízení jsou založeny na *prodlení* žalovaného s plněním či s odstraněním následků nikoli řádného postupu nebo plnění v průběhu provádění díla. Bylo žádáno plnění za prodlení s předáním díla, prodlení s předáním kontrolního zkušebního plánu, prodlení s plněním pokynů a prodlení s odstraněním vad provádění díla v jeho průběhu. Ohledně tří prvně uvedených požadavků jakákoli příčinná souvislost se znaleckými posudky absentuje zcela. Dovedit ji nelze ani ve vztahu k poslednímu z požadavků, především pro správnost závěru, že vady v průběhu provádění díla posudky nehodnotí,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rejentová.

zároveň i proto, že samotné k důkazu provedené zápisy z kontrolních dnů v podstatné míře vypovídají o odstranění vytčených nedostatků, byť v opakovaně prodlužovaných termínech. Jak správně namítl žalovaný, znalecké posudky mohou mít své opodstatnění v případném sporu stran o nárocích ze smlouvy, od které žalobce odstoupil, nikoli v rámci hodnocení nároků uplatněných v tomto řízení.

17. Pokud tedy žalobce předmětem řízení učinil smluvní pokuty vázané na prodlení žalovaného s plněním konkrétních výše uvedených povinností, nelze odvodit existenci příčinné souvislosti předmětu řízení s vadami předaného díla, které znalecké posudky hodnotí a které byly zjištěny až po předání díla. I ohledně zbývajících požadavků soud prvního stupně žalobě správně nevyhověl.
18. Z výše uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně v jeho výrocích III. a IV. jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil, pokud odvolání žalobce směřovalo i do výroků I. a II. rozsudku, odvolací soud je podle § 218 písm. c) o.s.ř. v návaznosti na ust. § 202 odst. 1 písm. d) o.s.ř. odmítl.
19. Za nikoli správné má odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně o náhradě nákladů řízení, a to jak co do určení celkové výše nákladů vynaložených žalovaným na zastoupení advokátem, tak co do závěru o rozsahu úspěchu žalovaného ve sporu a zavínění žalobce na zastavení řízení.
20. Soud prvního stupně správně zrekapituloval, jaké úkony právní služby realizoval v řízení zástupce žalovaného, nezohlednil však, že o části předmětu řízení bylo 21.11.2019 rozhodnuto odvolacím soudem, po jeho rozhodnutí zůstaly předmětem řízení pouze částky 92 500 Kč a 136 001,90 Kč a jim odpovídající odměna advokáta ve výši 9 220 Kč za úkon právní služby. Všech 14,5 úkonů právní služby realizovaných zástupcem žalovaného po rozhodnutí odvolacího soudu tak mělo být honorováno touto odměnou, nikoli odměnou ve výši 11 620 Kč, jak je honoroval soud prvního stupně. Odvolací soud proto o rozdíl v odměně advokáta za uvedený počet úkonů včetně k nim náležející DPH jinak správně stanovenou celkovou výši nákladů žalovaného snížil ($11\,620 - 9\,220 = 2\,400 \times 0,21 = 2\,904 \times 14,5 = 42\,108$) a vyšel z celkových nákladů žalovaného ve výši 821 832 Kč ($863\,940 - 42\,108$).
21. Pokud jde o úspěch a neúspěch účastníků ve sporu, nemohl odvolací soud nepřihlédnout ke skutečnosti, že ne nepodstatnou část předmětu sporu žalovaný „odklidil“ využitím svých pohledávek za žalobcem z titulu bezdůvodného obohacení ve výši 400 000 Kč a z titulu bankovní záruky složené ve výši 195 000 Kč k započtení, až v průběhu řízení tak vyhověl některým požadavkům vzneseným žalobou a tudíž není namístě v jejich rozsahu hovořit o jeho úspěchu ve sporu, ale o důvodnosti žaloby. Žalovaný započtením plně vyhověl požadavku na smluvní pokutu za prodlení s předáním kontrolního zkušebního plánu ve výši 400 000 Kč a v rozsahu 90 000 Kč požadavku na prodlení s předáním díla za dobu 9 dnů od 15. do 23.11.2013, které byly podle předchozího rozhodnutí odvolacího soudu žádány důvodně. V uvedeném rozsahu proto není namístě hovořit o jeho úspěchu ve sporu, pouze ve zbývajícím rozsahu uspěl, neboť v něm žaloba důvodná nebyla. Částka 490 000 Kč představuje po zaokrouhlení 40% z celého vymezeného předmětu řízení (1 228 501,90 Kč), žalovaný tak uspěl v rozsahu zbývajících 60%, rozdíl jeho úspěchu a neúspěchu činí 20% a pouze tato část z celkově vynaložených nákladů řízení ve shora určené výši 821 832 Kč mu na náhradě náleží ($821\,832 \times 0,2$), tedy částka 164 366,40 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rejentová.

22. Z výše uvedených důvodů odvolací soud podle § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil výrok V. napadeného rozsudku, stejně tak jeho výrok VI., kdy podíl neúspěchu účastníků ve sporu promítl podle § 148 odst. 1 o.s.ř. do rozsahu jejich nákladové povinnosti vůči státu, jejíž výše bude určena soudem prvního stupně.
23. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. a plně úspěšnému žalovanému byla přiznána náhrada za zastoupení advokátem v rozsahu odměny za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast u jednání) po 9 220 Kč, dvou paušálních náhrad po 300 Kč, spolu s 21% DPH ve výši 3 998,40 Kč celkem 23 038,40 Kč, dále náhrada cestovného ve výši 2 367,20 Kč a promeškaného času spolu s DPH ve výši 968 Kč, celkem 26 373,60 Kč.

Poučení:

Přípustnost dovolání proti tomuto rozsudku podle § 237 až 238a o.s.ř. je oprávněn zkoumat jen odvolací soud. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha 28. dubna 2022

Mgr. Richard Toman v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rejentová.